

TCI ๘๙๙
กศน ๑๕๙

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตในตำรวจชั้นประทวน*

Factors Influencing Mental Health Status Among Non-commissioned Police Officers

รัตนภรณ์ พันธุ์โพธิ์**

ดร. นุรี ไชยมงคล***

ดร. จันทร์จุรา ชัยสนา ดาลลาส****

บทคัดย่อ

ตำรวจชั้นประทวนเป็นอาชีพที่ปฏิบัติงานเกือบตลอดทุกชั่วโมงและความปลอดภัยของประชาชน ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงและความกดดันสูงที่อาจส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพจิตได้ การวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงท่านายครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของตำรวจชั้นประทวน กลุ่มตัวอย่างคือ ตำรวจระดับชั้นประทวน ในจังหวัดระยอง จำนวน 110 คนคัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวมรวมข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป แบบสอบถามความเครียดจากการทำงาน แบบประเมินความผูกพันในครอบครัว และแบบประเมินพัฒนาสุขภาพจิต มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์อัลฟารอนบากอญูระหว่าง .80-.90 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของเพียรลัน และการวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า ภาวะสุขภาพจิตในภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 ($S.D. = 3.42$, range = 0-20) แสดงถึงกลุ่มตัวอย่างมีสุขภาพจิตดี ความเครียดจากภาระทำงานเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด ($Beta = .221$, $p < .05$) และความผูกพันในครอบครัว เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญที่สอง ($Beta = -.202$, $p < .05$) ตัวแปรทั้งสองนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของภาวะสุขภาพจิตได้ร้อยละ 12.10 ($R^2 = .121$, Adjust $R^2 = .105$, $F = 10.15$, $p < .01$) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าความเครียดจากการปฏิบัติงานมีอิทธิพลต่อสุขภาพจิตของตำรวจชั้นประทวน พยาบาลโดยเฉพาะพยาบาลด้านสุขภาพจิตและจิตเวชต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาวะสุขภาพจิต คัดกรองและค้นหาผู้ที่มีความเสี่ยงสูง และการให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพจิตแก่ผู้ปฏิบัติงานที่ให้บริการใกล้ชิดกับประชาชน

* วิทยานิพนธ์หลักสูตรพยาบาลศาสตร์สมบัติ สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

** นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตร์สมบัติ สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

*** รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**** อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

Non-commissioned police officer is a professional, which is responsible for safety and well-being of people. Therefore, it has been of high risk and pressure for this duty that can have an effect on the officer's mental health status. This correlational predictive research aimed to examine factors influencing mental health status among non-commissioned police officers. Simple random sampling was used to recruit the sample. There included 110 non-commissioned police officers in Rayong province. Data were collected from January to February 2016. Research instruments consisted of a demographic questionnaire, the General Health Questionnaire, the Occupational Stress Questionnaire, the scale of family cohesion and the Resilience Questionnaire. There Cronbach's alpha reliabilities ranged from .80-.90. Data were analyzed by using descriptive statistics, Pearson correlation coefficients, and stepwise multiple regression analysis.

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

สุขภาพจิต ตามคำนิยามขององค์กรอนามัยโลก (The World Health Organization, 2014) หมายถึง สภาพของบุคคลที่มีสุขภาวะดี มีความผาสุก มีความตระหนักในศักยภาพของตนเอง สามารถจัดการกับความเครียดได้ดี ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล รวมทั้งมีส่วนร่วมในชุมชน การดำเนินชีวิตในแต่ละวันนั้นมีลิ้งแಡล้อมต่างๆ ทั้งบุคคล อารมณ์ สังคม ภูมิประเทศ และสถานที่ ซึ่งล้วนมีส่วนที่ส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพจิตของบุคคล ก่อให้เกิด

Result revealed that total mean score of mental health was 1.57 ($S.D. = 3.42$, range = 0-20) indicated that the sample had good metal health status. Occupational stress was the best predictor ($Beta = .221$, $p < .05$), and the second best was family cohesion ($Beta = -.202$, $p < .05$). These two significant factors accounted for 12.10% ($R^2 = .121$, Adjust $R^2 = .105$, $F = 10.15$, $p < .01$) of the variance in explanation of the mental health.

These findings clearly indicate that occupational stress has influenced on mental health status of non-commissioned police officer. Nurses, especially mental health and psychiatric nurse, must take seriously and focus on mental health assessment, identify and screening high risk case and provide health education about promoting mental health status for professional services who work closely with the people.

ความเครียด สุขภาพจิตเบี่ยงเบน หรือเม็กะรั่งทั้งปัญหาทางสุขภาพจิตและจิตเวช ข้อมูลจากส่ายด่วนสุขภาพจิต พฤหัส啶ปี พ.ศ. 2557 สถิติผู้มีปัญหาด้านสุขภาพจิต หรือโรคทางจิตเวชในวัยทำงาน ที่รับบริการทั้งหมด 47,780 คน เป็นประชากรวัยทำงาน อายุระหว่าง 15-60 ปี จำนวน 39,084 คน คิดเป็นร้อยละ 81.68 แสดงให้เห็นว่าผู้ที่อยู่ในวัยทำงานจำนวนมากมีความเครียด วิตกกังวลและมีปัญหาทางสุขภาพจิต (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2557)

อาชีพตัวจรหือผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอันใหญ่หลวงในการดูแลและคุ้มครองให้เกิดความสงบสุขแก่พลเมืองของประเทศไทย (พระราชบัญญัติระเบียบห้าราชการตัวร่วช ฉบับที่ 4, 2547) ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้อาจส่งผลต่อการมีภาวะสุขภาพจิตที่ดีของตัวร่วช ลักษณะงานของตัวร่วช นั้นจะครอบคลุมในการดูแลทุกชีวิตรและความปลอดภัยในชีวิตของประชาชน จึงถือได้ว่าตัวร่วชเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงและมีความกดดันในการปฏิบัติงาน และยังมีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องของกฎหมายทำให้มีองค์ประกอบอื่นมากกระแทกับงานตัวร่วชโดยเฉพาะปัญหาอิทธิพลทางการเมือง อิทธิพลในท้องถิ่น ตลอดจนปัญหาผลประโยชน์นอกระบบ ไม่ว่าจะเป็นการพนัน ยาเสพติด รวมทั้งเรื่องงานนี้เอง ลักษณะงานของตัวร่วชจึงมีความกดดันสูง โดยเฉพาะในตัวร่วชั้นประทวน ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติงานใกล้ชิดกับประชาชนและการปฏิบัติงานภายใต้ผู้บังคับบัญชา รายงานการศึกษาในห้าราชการตัวร่วช พบร่มีความเครียดอยู่ในระดับปานกลางและสูงร้อยละ 80.9 และ 10.2 ตามลำดับ (ตริตากรณ์ สร้อยสังวาล, 2552) จากรายงานสถิติการฆ่าตัวตายของตัวร่วช พบร่วมตัวร่วชั้นประทวนเฉลี่ยร้อยละ 56.98 โดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี (ร้อยละ 44.19) และตัวร่วชที่อยู่ในงานป้องกันและปราบปรามมากที่สุด คือ ร้อยละ 74.42 (สำนักงานยุทธศาสตร์ตัวร่วช, 2558) จากสถานการณ์และปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวล้วนมีความเกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพจิตของตัวร่วชั้นประทวน

แนวคิดทางการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชของ Videbeck (2014) ได้เสนอแนะว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพจิตประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล (Individual factor) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal factor) และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural factor) โดยอยุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตที่อยู่ในปัจจัยด้านบุคคล เนื่องจากบุคคลที่มีอายุมากขึ้น บุคคลจะมีความสามารถในการคิด การวินิจฉัยได้ร่ต่อง การตัดสินใจ

เลือกวิธีในการเผชิญปัญหามากขึ้น อาจเป็นผลมาจากการบุคคลได้ผ่าน ภาวะวิกฤต มีประสบการณ์และมีความภาวะสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พลากร ดวงเกตุ (2553) พบร่วชัยแรงงานช่วงต้น (อายุ 15-24 ปี) มีสัดส่วนของคะแนนสุขภาพจิตในเกณฑ์ต่ำกว่าวัยแรงงานช่วงกลาง (อายุ 25-39 ปี) และวัยแรงงานช่วงปลาย (อายุ 40-59 ปี) อาจเป็นสาเหตุเนื่องมาจากประชารัฐวัยแรงงานช่วงต้นยังมีประสบการณ์หรือความสามารถในการยอมรับการเปลี่ยนแปลง ลิต่งต่างๆ รอบตัว และมีความมั่นคงทางอารมณ์ค่อนข้างน้อย ตัวร่วชั้นประทวนที่มีอายุราชการมากกจะมีประสบการณ์ในการผ่านพ้นอุปสรรคมามากทำให้สามารถจัดการกับปัญหาได้ดีกว่า

ลักษณะงานอาจส่งผลทำให้เกิดความเครียดจากการทำงาน ซึ่งเป็นการรับรู้ของบุคคลเมื่อบุคคลเผชิญภาวะที่ไม่ต้องการจากลักษณะงาน สภาพปฏิบัติงานนโยบาย บทบาทภายในองค์กร สัมพันธภาพภายในองค์กรการทำงานหนัก ทำให้เกิดความเครียดแก่บุคคล (Cooper, El-betawi & Kalimo, 1987) ศึกษาความเครียดในการทำงานของตัวร่วชได้มีผู้ศึกษาไว้ เช่น ตริตากรณ์ สร้อยสังวาล (2552) พบร่วมตัวร่วชมีความเครียดอยู่ในระดับสูงร้อยละ 10.2 และจากลักษณะงานของตัวร่วชั้นประทวนที่มีลักษณะงานที่คล้ายคลึงกับพยาบาลในเรื่องการทำงานที่ต้องให้บริการประชาชน 24 ชั่วโมง ต้องอยู่ระหว่างเดินทางไปรับคน จึงทำให้มีความเครียดจากการทำงานและส่งผลต่อภาวะสุขภาพจิต ในการศึกษาของพัชรา จารุโภรณ์เจนดา (2545) พบร่วชัยดับความเครียดมีความสัมพันธ์กับภาวะสุขภาพจิตของพยาบาล การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าพยาบาลที่มีระดับความเครียดสูงก็จะมีปัญหาสุขภาพจิตตามมา บุคคลที่สามารถจัดการกับความเครียดได้มีหลายปัจจัย ปัจจัยหนึ่งที่น่าสนใจทำการศึกษาว่ามีอิทธิพลต่อการเผชิญความเครียดอย่างไรคือ พลังสุขภาพจิต พลังสุขภาพจิตเป็นสิ่งที่บุคคลใช้ในการจัดการเรื่องสถานการณ์ความยากลำบากในชีวิต เพื่อทำให้ชีวิตผ่านพ้นประสบการณ์ด้านลบที่กำลังเผชิญอยู่ไปให้ได้ (Grotberg, 2005)

สอดคล้องกับการศึกษาของครีวิกา ชุมมาลี (2552) พบว่า พลังสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับภาวะสุขภาพจิต ซึ่งอธิบายได้ว่า เมื่อบุคคลพบกับเหตุการณ์วิกฤต หรือเผชิญกับสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความยากลำบาก ให้เกิดความตื่นตัว ทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียดและมีผลต่อ ภาวะสุขภาพจิต พลังสุขภาพจิตจึงใช้ปัจจัยดังนี้เองให้ ผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ จึงกล่าวได้ว่าเมื่อได้ที่บุคคลมีพลัง สุขภาพจิตดี เมื่อนั้นบุคคลก็จะมีภาวะสุขภาพจิตที่ดี

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คือ ความผูกพันในครอบครัว เนื่องจากการทำหน้าที่ของ ครอบครัวเกิดจากความต้องการของสมาชิกทุกคนใน ครอบครัว การทำหน้าที่ด้านการตอบสนองความต้อง การทางอารมณ์ คือการให้ความรักความอบอุ่น เอาใจ ใส่เกล้าสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจะทำให้สมาชิกในครอบครัว รู้สึกมั่นคง ลดภาวะตึงเครียด มีข้อบัญชีและกำลังใจ เนื่อง จากได้รับการตอบสนองทางด้านจิตใจอย่างเหมาะสม (Friedman, 1992) ความผูกพันในครอบครัวยัง เป็นพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบความคิด ความเชื่อ ทัคคณิติของบุคคลในทางบวกต่อตนเองและครอบครัว (Resnick et al., 1997) สอดคล้องการศึกษาของ พลากอร์ ดวงเกตุ (2553) พบว่าประชากรวัยแรงงานที่ อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่มีสัมพันธภาพภายในครัวเรือน ที่ไม่ได้มีสัดส่วนของผู้ที่มีสุขภาพจิตในเกณฑ์ต่ำกว่า คนทั่วไปสูงกว่าประชากรวัยแรงงานที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนที่มีสัมพันธภาพภายในครัวเรือนที่ดี เพราะสัมพันธภาพภายในครัวเรือนเป็นรากฐานของการดำเนินธุรกิจ ของสมาชิกในครัวเรือน หากสมาชิกในครัวเรือนมี สัมพันธภาพที่ไม่ดีจะทำให้สมาชิกในครัวเรือนขาดความ อบอุ่น ไม่มีความสุข จนอาจกระทบต่อกำลังในการ ใช้ชีวิตอยู่ในสังคม

ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมนั้นได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่รับราชการตำรวจ ความ เครียดจากการทำงาน พลังสุขภาพจิต ความผูกพันใน ครอบครัว และภูมิลำเนาเดิมสามารถทำนายภาวะ สุขภาพจิตของตำรวจชั้นประทวนได้

ซึ่งการย้ายถิ่นฐานดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อหัวส่วนของ ร่างกายและจิตใจ อันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลง การดำเนินชีวิตการปรับตัวในถิ่นฐานอื่นที่ไม่คุ้นเคย สอดคล้องกับการศึกษาเปรียบเทียบสุขภาพจิตของผู้ที่ ย้ายถิ่นฐานและไม่ย้ายถิ่นฐาน ผู้ย้ายถิ่นฐานถึงร้อยละ 23 มีสุขภาพจิตต่ำกว่าคนทั่วไป (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) และการศึกษาของกีรติ จงเจมพ์ และ อุมาภรณ์ ภักวนิชย์ (2550) พบว่าผู้ที่อาศัยอยู่ต่าง ภูมิลำเนาของตนเองมีการเปลี่ยนแปลงภาวะสุขภาพ จิตในทางลบ

จากการบททวนวรรณกรรมดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิต ของตำรวจชั้นประทวน ทั้งด้านบุคคล ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และสังคมและวัฒนธรรม ผลการศึกษา ในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับนโยบายและบุคลากร ในทีมสุขภาพในการประเมินและคัดกรองกลุ่มเสี่ยงต่อ การเกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตและจิตเวชและการใช้ ข้อมูลในจัดกิจกรรมหรือโปรแกรมส่งเสริมให้เกิดการ มีสุขภาพจิตที่ดีแก่ตำรวจชั้นประทวนและอาชีพอื่นๆ ที่ มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปประสบการณ์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาภาวะสุขภาพจิตและปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของตำรวจชั้นประทวน ได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่รับราชการตำรวจ ความเครียดจากการ ทำงาน พลังสุขภาพจิต ความผูกพันในครอบครัว และ ภูมิลำเนาเดิม

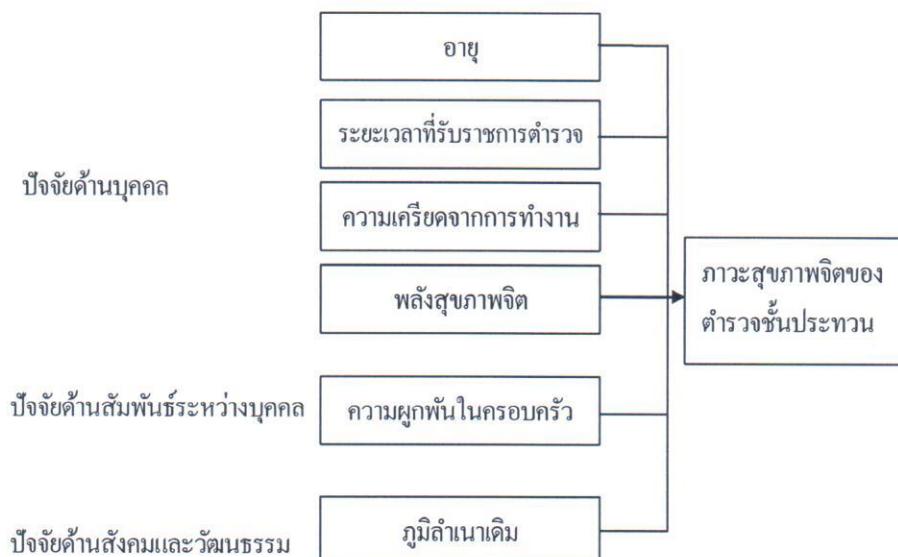
สมมติฐาน

อายุ ระยะเวลาที่รับราชการตำรวจ ความ เครียดจากการทำงาน พลังสุขภาพจิต ความผูกพันใน ครอบครัว และภูมิลำเนาเดิมสามารถทำนายภาวะ สุขภาพจิตของตำรวจชั้นประทวนได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของตำรวจในจังหวัดระยองครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเอาแนวคิดของ Videbeck (2014) ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของตำรวจชั้นประทวนประกอบด้วยปัจจัยด้านบุคคล (Individual Factors) ได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่รับราชการตำรวจ ความเครียดจากการทำงาน พลัง

สุขภาพจิต ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Factors) ได้แก่ ความผูกพันในครอบครัว และปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural factor) ได้แก่ ภูมิลำเนาเดิมของตำรวจ ซึ่งสามารถเขียนกรอบการวิจัยแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตในตำรวจชั้นประทวน ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบหาความสัมพันธ์เชิงท่างๆ (Predictive correlation research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะสุขภาพจิตของตำรวจชั้นประทวนและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของตำรวจชั้นประทวน ได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่รับราชการ ความเครียดจากการทำงาน พลังสุขภาพจิต ความผูกพันในครอบครัว และภูมิลำเนาเดิม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ตำรวจชั้นประทวนที่สังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาลจังหวัดระยอง จำนวนห้าหมู่ 110 ราย ที่คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระยะเวลาที่รับราชการต่อมา สถานภาพสมรส จำนวนบุตร บุคคลที่พักอาศัยอยู่ร่วมกัน ภูมิลำเนาเดิม

2. แบบสอบถามภาวะสุขภาพจิต (General Health Questionnaire: GHQ 28; ชนา นิลชัย โภวิทย์ และคณะ, 2539) มีคำถาม 28 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน แต่ละด้านมีข้อคำถาม 7 ข้อได้แก่ ด้านอาการทางกาย ด้านความวิตกกังวล ด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางสังคมและด้านความซึ้งเครียนในครุณเรց คะแนนรวม คือ 28 คะแนน การแปลผลของคะแนนคือ คะแนนยิ่งน้อย ยิ่งมีภาวะสุขภาพจิตดี และคะแนนยิ่งมากยิ่งมีภาวะสุขภาพจิตผิดปกติ ค่าความเชื่อมั่นของ cronbach ของแบบสอบถามภาวะสุขภาพจิตเท่ากับ .88

3. แบบสอบถามความเครียดจากการทำงาน (วิที ภูษิต, 2547) จำนวน 14 ข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกและผลกระทบทางด้านจิตใจที่เกิดจากความเครียดจากการทำงาน ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา การให้คะแนนเป็นมาตรฐานค่าตั้งแต่ 1-5 คะแนนรวม ที่เป็นไปได้อยู่ระหว่าง 14-70 การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนยิ่งมากแสดงว่ามีความเครียดจากการทำงานในระดับสูง ค่าคะแนนยิ่งน้อยแสดงว่ามีความเครียดจากการทำงานในระดับต่ำ ค่าความเชื่อมั่นของ cronbach ของแบบสอบถามความเครียดจากการทำงานเท่ากับ .81

4. แบบประเมินความผูกพันในครอบครัว (วัชรินทร์ ภาระแสงสัตย์, 2554) มีจำนวน 12 ข้อความ เกี่ยวกับความผูกพันระหว่างสมาชิกในครอบครัว การให้คะแนนเป็นมาตรฐานค่าตั้งแต่ 1-5 คะแนนรวม ที่เป็นไปได้อยู่ระหว่าง 12-60 การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนยิ่งมากแสดงว่ามีความผูกพันในครอบครัวในระดับสูง ค่าคะแนนยิ่งน้อยแสดงว่ามีความผูกพันในครอบครัวในระดับต่ำ ค่าความเชื่อมั่นของ cronbach ของแบบประเมินความผูกพันในครอบครัวเท่ากับ .80

5. แบบสอบถามพลังสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต, 2549) ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับความทันทานทางอารมณ์ กำลังใจ และการจัดการกับปัญหาจำนวน 20 ข้อ

การให้คะแนนเป็นมาตรฐานค่าตั้งแต่ 1-4 คะแนน รวมที่เป็นไปได้อยู่ระหว่าง 20-80 คะแนน การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนยิ่งมากแสดงว่ามีพลังสุขภาพจิตในระดับสูง ค่าคะแนนยิ่งน้อยแสดงว่ามีพลังสุขภาพจิตในระดับต่ำ ค่าความเชื่อมั่นของ cronbach ของแบบสอบถามพลังสุขภาพจิตเท่ากับ .88

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังจากที่โครงสร้างวิจัยได้วางรองจริยธรรม การวิจัย และได้รับอนุญาตจากผู้บังคับการตำรวจภูธร จังหวัดระยองแล้ว ผู้วิจัยประสานงานกับฝ่ายกำลังพล ของสถานีตำรวจนครบาลจังหวัดระยอง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยแจ้งวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลและผู้วิจัยแจ้งกำหนดการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ต่อจากนั้นผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในวัน เวลาที่นัดหมาย โดยเข้าพบตำรวจที่ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย แนะนำตัว พرو์ฟหั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามโดยใช้เวลาประมาณ 20-30 นาที เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จและส่งคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้อมูลทั่วไปในเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตโดยใช้การวิเคราะห์ทดสอบพหุแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างคือตำรวจชั้นประทวน จำนวน 110 คน มีอายุเฉลี่ย 40.85 ปี (S.D. = .98, range = 20-58) ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างอายุ 40-49 ปี (ร้อยละ 50.0) สถานภาพสมรสเล� (ร้อยละ 61.8) และมีบุตร (ร้อยละ 74.8) ระยะเวลาในการรับราชการต่อมาเฉลี่ย

17.80 ปี (S.D. = .98, range = 1-40) ส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการรับราชการต่ารวจ 20-30 ปี (ร้อยละ 50.9) สายงานที่รับผิดชอบมากที่สุด คือ งานป้องกันและปราบปราม (ร้อยละ 36.4) รองลงมา คือ งานอำนวยการ (ร้อยละ 25.5) และภูมิลำเดิมของกลุ่มตัวอย่าง คือ จังหวัดอื่นๆ ที่ไม่ใช่จังหวัดระยอง (ร้อยละ 65.5)

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนนภาวะสุขภาพจิตทั้งคะแนนในภาพรวม และรายด้านของกลุ่มตัวอย่าง ($n=110$)

ภาวะสุขภาพจิต	<i>M</i>	S.D.	range	possible range
ภาวะสุขภาพจิตในภาพรวม	1.57	3.42	0-20	0-28
รายด้าน				
อาการทางกาย	.62	1.32	0-7	0-7
ความวิตกกังวล	.45	1.19	0-6	0-7
การปฏิบัติหน้าที่ทางสังคม	.29	.81	0-5	0-7
ความซึมเศร้าชนิดรุนแรง	.21	.85	0-6	0-7

การวิเคราะห์หาปัจจัยทำนายที่ดีที่สุดโดยใช้สถิติทดสอบพหุคุณแบบขั้นตอน พบว่า มีสองปัจจัย ที่เข้าสมการทดสอบพหุคุณแบบขั้นตอนซึ่งเป็นตัวทำนายที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ความเครียดจากการทำงาน เป็นตัวแปรทำนายที่ดีที่สุด ทำนายภาวะสุขภาพจิตได้ร้อยละ 8.60 (Beta = .221, $p < .05$) และ

ความผูกพันในครอบครัว เป็นตัวแปรทำนายลำดับที่สอง ทำนายได้เพียงเล็กน้อยร้อยละ 3.5 ($Beta = -.202, p < .05$) ตัวแปรทำนายทั้งสองสามารถทำนายภาวะสุขภาพจิต ได้ร้อยละ 12.10 ($R = .348 R^2 = .121$, Adjust $R^2 = .105$, $F = 10.15, p < .01$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เส่งผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบพหุคุณแบบขั้นตอน ($n=110$)

ตัวแปร	B	SE	β	t	p-value
ความเครียดจากการทำงาน	.084	.037	.221	2.278	.025
ความผูกพันในครอบครัว	-.099	.047	-.202	-2.078	.040
Constant	3.497	2.845	-	1.229	.222
$R = .348 R^2 = .121$, Adjust $R^2 = .105$, $F = 10.15, p < .01$					

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ภาวะสุขภาพจิตของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.57 ($S.D. = 3.42$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านต่ำกว่า 2 แสดงว่าตัวราชชั้นประทวนที่ปฏิบัติตามสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธร จังหวัดระยองที่ศึกษาในครั้งนี้มีภาวะสุขภาพจิตปกติ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างอยู่ในวัยผู้ใหญ่ อายุประมาณ 41 ปี ($M = 40.85$) สมรสแล้ว (ร้อยละ 61.8) มีบุตร (ร้อยละ 61.4) และมากกว่าครึ่งรับราชการต่ำร่วมนานกว่า 20 ปี ซึ่งเป็นวัยผู้ใหญ่ โดยทั่วไปจะมีความมั่นคงทางอารมณ์ ครอบครัว และหน้าที่การงาน เป็นไปตามที่ Videbeck (2014) ได้กล่าวว่าภาวะสุขภาพจิตของบุคคลหมายถึง สถานะของบุคคลด้านอารมณ์ จิตใจและสุขภาวะด้าน สังคมบันพันธุ์ฐานของความพึงพอใจของสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคล มีประสิทธิภาพในการจัดการปัญหา มีอัตโนมัติทัศน์ต่อต้นเองทางบวก และมีอารมณ์ที่มั่นคง สอดคล้องกับการศึกษาของอัจฉรา จารัสิงห์ และ เนตรชนก บัวเล็ก (2545) ที่พบว่าภาวะสุขภาพจิตของ ตำรวจในกรุงเทพมหานครมีภาวะสุขภาพจิตที่ดี

2. ความเครียดจากการทำงาน ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดและมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายความแปรปรวนของภาวะสุขภาพจิต ได้ร้อยละ 8.60 ($\beta = .221$, $p < .05$) หมายความว่าตัวราชชั้นประทวนที่มีความเครียดจากการทำงานต่ำส่งผลให้มีภาวะสุขภาพจิตดี ความเครียดจากการทำงานเป็นปัจจัยด้านบุคคลตามแนวคิดของ Videbeck (2014) จากลักษณะอาชีพตัวราชชั้นที่ต้องรับผิดชอบ และเสี่ยงต่อชีวิตอยู่เสมอจึงส่งผลให้เกิดความเครียดจากการทำงาน ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าตัวราชชั้นประทวนมีค่าเฉลี่ยความเครียดจากการทำงานเฉลี่ยเท่ากับ 31.38 ($S.D. = 8.97$, range = 16-65) ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางของคะแนนต่ำสุด-สูงสุด (40.5) สอดคล้องกับการศึกษาของศึกษาของตรีตาภรณ์ สร้อยสังวาล (2552) ศึกษาในตัวราชชั้นหัวดราบุรีพบว่าตัวราชมีความเครียดในระดับปานกลางร้อยละ 80.90 และการศึกษาของ

ของชนิดภาฯ ปราศรี (2550) พบว่าตัวราชชั้นในจังหวัดเชียงใหม่ มีความเครียดจากการทำงานสูงถึงร้อยละ 13.10 และเป็นไปตามแนวคิดของ Robbins (1992) ที่อธิบายว่าความเครียดจากการทำงานเป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่มากระตุ้น ทำให้เกิดผลที่ไม่ดีต่อสภาพร่างกายและภาวะสุขภาพจิต ทำให้การทำงานอยู่ในสถานการณ์ที่ตึงเครียดและแสดงอาการต่างๆ อาการหงุดหงิด การต่อต้าน อาการเบื่อหน่ายหมดแรง เหนื่อยล้า หดหู่ รวมถึงส่งผลให้ความมั่นใจในตนเองและการนับถือตนเองลดลง สอดคล้องกับการศึกษาของ Haines (2003) พบว่าระดับความเครียดในการทำงานที่สูง มีความสัมพันธ์กับการเกิดปัญหาสุขภาพจิต การเจ็บป่วยทางจิต การฝ่าตัวตาย แต่ในทางตรงกันข้ามความเครียดจากการทำงานในระดับเล็กน้อยก็เป็นสภาวะที่ผลักดันให้บุคคลเผชิญหน้ากับสถานการณ์ ข้อเรียกร้องหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของบุคคล (Robbins, & Judge, 2009) สอดคล้องกับการศึกษาของ Yixin, Dawei, Gungxing, and Ping (2014) พบว่าเมื่อมีความเครียดจากการทำงานในระดับต่ำ ส่งผลให้มีภาวะสุขภาพจิตที่ดี

ความผูกพันในครอบครัว เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลลำดับที่สองและมีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถอธิบายความแปรปรวนของภาวะสุขภาพจิตได้เพิ่มขึ้นอีก ร้อยละ 3.5 ($\beta = -.202$, $p < .05$) หมายถึงตัวราชชั้นประทวนที่มีความผูกพันในครอบครัวสูงส่งผลให้มีภาวะสุขภาพจิตดี ซึ่งความผูกพันในครอบครัว เป็นปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิต (Videbeck, 2014) เมื่อจากสถาบันครอบครัว เป็นสถาบันมีความสำคัญ ครอบครัวเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดในสังคมที่มีส่วนเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น กับบุคคล กล่าวคือ ถ้าสมาชิกในครอบครัวมีความรักความเข้าใจซึ่งกันและกัน เอื้ออาทร ห่วงใยดูแลซึ่งกันและกัน ก็จะส่งผลให้ครอบครัวมีความสุขและปลูกฝังบุคลิกภาพที่ดีให้กับสมาชิกในครอบครัวได้ แต่ในขณะเดียวกันถ้าสมาชิกในครอบครัวทะเลาะวิวาทกัน มีความขัดแย้ง ไม่เข้าใจกัน ครอบครัวก็จะไม่มีความสุข

กลุ่มตัวอย่างมีคัดแหนลี่ความผูกพันในครอบครัวที่สูง ($M = 46.33$, $S.D. = 6.99$, range = 26-58) แสดงว่ามีความผูกพันกันดีในครอบครัว สอดคล้องและเป็นไปตามแนวคิดของ (Resnick et al., 1997) ที่กล่าวว่าความผูกพันในครอบครัวเป็นความรู้สึกใกล้ชิด ต่อสมาชิกในครอบครัว การรับรู้ถึงการได้รับการเอาใจใส่ มีความพอใจในสัมพันธภาพภายในครอบครัว การรู้สึกเป็นที่รักและต้องการในครอบครัว ความผูกพันในครอบครัวจะเป็นพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบความคิด ความเชื่อและทัศนคติของบุคคลในทางบวกต่อตนเอง และครอบครัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของอวิชาต จำรัสฤทธิรงค์ ปราโมทย์ ประสาทกุล และปัญญา ชูเลิศ (2552) และกิตติมา รั้วแดง (2554) พบว่าครอบครัวที่ทำกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นประจำทำให้ภาวะสุขภาพจิตดี ส่วนในครัวเรือนที่มีสัมพันธภาพภายในครอบครัวเรือนที่ไม่ดีมีสัดส่วนของผู้มีสุขภาพจิตในแกนต์ต่ำกว่าคนทั่วไป เนื่องจากสัมพันธภาพภายในครอบครัวเรือนเป็นภาระฐานของการดำเนินชีวิตของสมาชิกในครอบครัว หากในครอบครัวเรือนมีสัมพันธภาพที่ไม่ดีจะทำให้สมาชิกในครอบครัวขาดความอบอุ่น ไม่มีความสุขจนอาจกระทบต่อความสุขในการใช้ชีวิตในสังคม ความผูกพันในครอบครัวจึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของตัวรวม (พลากร ดวงเกตุ, 2553) ตัวแปรที่ไม่สามารถทำนายภาวะสุขภาพจิตของกลุ่มตัวอย่างได้ ประกอบด้วยอายุ ระยะเวลาที่รับราชการ ตัวรวม อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่าง ส่านมากเมื่ออายุ 40-49 ปี ถึงร้อยละ 50 ซึ่งอยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่มีความมั่นคงทางอารมณ์สูง สามารถจัดการกับสิ่งต่างๆ ได้ดี จึงอาจส่งผลต่อภาวะสุขภาพจิตที่ไม่มาก และปัจจัยด้านพลังสุขภาพจิต เป็นตัวแปรหนึ่งที่ไม่สามารถทำนายภาวะสุขภาพจิตของกลุ่มตัวอย่างได้ อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ศึกษามีอายุ 40-49 ปี ถึงร้อยละ 50 ทำให้

มีการกระจายของข้อมูลน้อยทำให้ตัวแปรด้านพลังสุขภาพจิตไม่สามารถทำนายภาวะสุขภาพจิตได้ และตัวแปรภูมิล่านำเสนอเดิมของตัวรวมไม่สามารถทำนายภาวะสุขภาพจิตของกลุ่มตัวอย่างได้ เนื่องจากการย้ายถิ่นภัยในประเทศไทยบุคคลสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเดิมได้ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2554)

จากการวิจัยพบว่าภาวะสุขภาพจิตในตัวราชชั้นประทานในภาพรวมและรายด้านลงทะเบียนให้เห็นถึงความเครียดจากการทำงานของตัวราชชั้นประทานที่มีภาระงานค่อนข้างสูงและความผูกพันในครอบครัว ลิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลต่อภาวะสุขภาพจิตของตัวราชชั้นประทานทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ตัวราชชั้นประทานควรจะได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

พยายามเฉพาะทางด้านสุขภาพจิตและจิตเวช และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการดูแลภาวะสุขภาพจิตสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ในการประเมินภาวะสุขภาพจิต คัดกรองกลุ่มเสี่ยงและใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนาโปรแกรมหรือกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพจิตในตัวราชชั้นประทานโดยส่งเสริมวิธีการจัดการกับความเครียดจากการทำงานและความผูกพันในครอบครัวนอกจากนี้ ควรทำการศึกษาวิจัยซึ่งอีก โดยให้มีขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มมากขึ้น เพิ่มความหลากหลายของเขตพื้นที่และประเภทของกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งทบทวนปัจจัยทำนายให้เหมาะสมมากขึ้น เนื่องจากการวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองระยะห่างเท่านั้น การนำผลการวิจัยค้างนี้ไปใช้อาจมีความจำกัดอยู่บ้าง

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2549). โปรแกรมประเมินพลังสุขภาพจิต 20 ข้อ และ 50 ข้อ. สำนักพัฒนา สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กีรติ จงเจมส์ฟ้า และอุมาภรณ์ ภัทรานิชย์. (2558). การเปลี่ยนแปลงสุขภาพจิตของผู้กำลังย้ายถิ่น ผู้ย้ายถิ่นกลับและผู้ไม่ย้ายถิ่น. ความหลากหลายทางประชากรและสังคม ในประเทศไทย ณ ปี 2558. การประชุมวิชาการระดับชาติ, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชนิดาภา ปราศารคี. (2550). ปัจจัยด้านจิตสังคมและความเครียดจากการทำงานของตำรวจจราจรใน จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาลอาชีวอนามัย, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ตรีตาภรณ์ สร้อยสังวาล. (2552). ความเครียดและการเผชิญความเครียดของข้าราชการตำรวจใน เชตจังหวัดราชบูรี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพยาบาลสุขภาพจิต และจิตเวช, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนา นิลชัยโภวิทย์, จักรกฤษณ์ สุขยิ่ง และชัชวาล ศิลปักษิ. (2545). แบบสอบถาม Thai General Health Questionnaire. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2558. จาก <http://www.dmh.go.th/test/download/files/ghq.pdf>.
- พระราชบัญญัติตำราจแห่งชาติ ฉบับที่ 4 2547. (2547, 14 กุมภาพันธ์). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 121 พลาก ดาวเกตุ. (2553). ภาวะสุขภาพจิตของประชากรวัยแรงงานไทย พ.ศ. 2553. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร์, สาขาประชากรศาสตร์, คณะศิลปศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรา จากรุจันน์จินดา. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดและภาวะสุขภาพจิตของพยาบาล ในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วัชรินทร์ กระแสงสัตย์, วรรณา เดียวอิศรค์, จินตนา วัชรสินธุ. (2554). "ความสัมพันธ์ระหว่าง ประเพณีครอบครัว ความผูกพันในครอบครัว กับความเข้มแข็งทาง ใจของวัยรุ่น จังหวัด พระนครศรีอยุธยา". วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา, 6(2), 59-69.
- วิถี ภูษิต. (2547). "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเครียดในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำท่วม จังหวัดสังข์ฯ สำนักงานน้ำท่วมในเขตกรุงเทพมหานคร". เวชสารแพทฯ ตำรวจน้ำท่วม, 84-95.
- ศรีวิภา ชมมาลี. (2555). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพลังสุขภาพจิตกับภาวะสุขภาพจิตของผู้ว่างงาน ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานจัดหางานกรุงเทพมหานครที่ 5. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชิตวิทยาคลินิกและชุมชน, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานน้ำท่วมในเขตกรุงเทพมหานคร. (2558). รายงานผลการศึกษาสาเหตุการมาตัวตายของเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำท่วมในเขตกรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2558. จาก <http://www.research.police.go.th/index.php/datacenter/research/-/321/file>.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2558). วัยแรงงานมีสภาวะเครียด แนะใช้วิธี 4 ส 1 ตำรวจน้ำท่วมในเขตกรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2558. จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/2817820.html>.

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2555). สรุปสำหรับผู้บริหารการสำรวจสุขภาพจิตกับการรายถื่นของประชากร พ.ศ. 2554. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2558. จาก <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/mentalHealthMigrants54.pdf>.
- อภิชาติ จำรัสฤทธิรงค์และปัญญา ชูเลิศ. (2552). การศึกษาเพื่อการเฝ้าระวังบทบาทและหน้าที่ของครอบครัว ไทย ในสถานการณ์เปลี่ยนผ่านทางประชากรและสังคม. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อัจฉรา จรัลสิงห์และเนตรชนก บัวเล็ก. (2545). "สุขภาพจิตของตำรวจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย", 10(3): 161-169.
- Cooper, C. L., El-betawi, M. A., Kalomo R. (1987). *Psychosocial factor at work and their relation to health*. Geneva: World health organization
- Friedman, M. M. (1992). *Family Nursing*. New York: Appleton Century Croft.
- Grotberg, H. E. (2005). *Resilience for tomorrow*. Retrieved from http://www.resilinet.uiuc.edc/library/grotberg2004_children-caregives-chian.pdf.
- Haines, S. C. (2003). *Police stress and effect on the family*. E. M. U. School of police staff and command.
- Resnick, M. D., Harris, K.M., & Blum, R. w. (1997). "The impact of caring and connectedness on adolescent health and well-being". *Journal of Pediatrics and Child Health*, 29(1): 3-9.
- Robbins, Stephen P. and Judge, Timothy A. (2009). *Organizational Behavior*. 13th ed. New Jersey: Prentice Hall.
- World Health Organization. (2014). *Mental health*. [Online]. Retrieved November 11, 2015, from http://www.who.int/topics/mental_health/en/.
- Yixin, H., Dawei, W., Guangxing, X., & Ping, X. (2014). "The relationship between work stress and mental in medical workers in east china". *Social Behavior & Personality: An International Journal*, 42(2): 237-244.

